

[Bjørn Elmquist]

sker, som er blevet afskediget, der er blevet presset ud af deres job på denne måde, der ikke har en jordisk chance for at få et andet arbejde bagefter, og med de meget snævre grænser, vi har i loven i dag, er der ikke mulighed for for domstolene at tage dette aspekt med ind.

Vi skal naturligvis også passe på, at det ikke ender med en misbrugsmulighed. Der kan måske være nogle, der siger: nå men så gør jeg sådan og sådan, og så behøver jeg ikke at løfte en finger resten af mit liv, for så får jeg den erstatning, og så kan jeg sige, at jeg er blevet mobbet ud af min arbejdsplads. Også den misbrugsrisiko skal vi prøve at få lovgivet os uden om.

Der er også et par andre aspekter, jeg vil nævne, som er relevante i denne sammenhæng.

Der er bl.a. spørgsmålet om, hvem der skal udrede en erstatning, hvis der er tale om en offentlig myndighed, som har vedtaget en afskedigelse i strid med loven. Er det rimeligt, at det uden videre, hvis det er en kommunalbestyrelse eller et Hovedstadsråd, overvæltes på skatteyderne? Kunne der ikke være tale om, at hvis der virkelig begås en klar ulovlighed, så skal de pågældende udrede det, i det mindste delvis, personlig, af egen lomme, så man er klar over, at man skal tænke sig om meget nøje, før man går i gang med det?

Et andet meget relevant aspekt, som vi mener skal indgå i vores overvejelser, er spørgsmålet om de politiske tvangsbidrag fra organisationerne. Selv om vi går væk fra disse politiske tvangsbidrag, løser det ikke det principale problem: menneskeretten til at bestemme, om man vil være med i en organisation eller ikke.

Det er søreme noget, der kommer oveni, og som føjer spot til skade, hvis man for at beholde sit arbejde skal være medlem af en fagforening, som man måske synes gør et godt stykke fagligt arbejde, men som man ikke har lyst til at være medlem af, hvis man oven i det skal acceptere, at der bruges dele af éns kontingent til et politisk parti, som man ikke sympatiserer med, som man måske endda er stik imod.

Også her bør der findes en løsning, mener mit parti. Det ville være helt fint, om organisationerne selv ville ordne det.

Vi er nogle stykker, der i denne sammenhæng har talt om demokratisk beskyttelse af mindretal, og vi får altid at vide, at dette bliver besluttet af de kompetente forsamlinger i organisationerne. Men hvor er mindretalsbeskyttelsen? Er der ikke tale om et stenalderdemokrati, hvor det er flertallet, som tvinger et mindretal – det være sig nok så stort eller nok så lille – til at rette sig efter denne afgørelse?

En anden mulighed var, hvis organisationerne ikke selv vil klare det, at vi lovgiver om det, og der er også forskellige muligheder dér, som vi, når vi kommer til målstregen, må overveje meget nøje. Man kunne overveje en skattemæssig ligestilling mellem private bidrag til politiske partier og kontingenter til faglige organisationer, i hvert fald delvis. Der kan også laves et rent ud lovforbud mod det eller offentlighed omkring det. Der er forskellige modeller, og det synes vi i mit parti bør indgå i disse overvejelser som et meget relevant aspekt.

Jeg skal til allersidst gøre et par bemærkninger om noget, som jeg er sikker på også vil komme op i debatten i dag. Det har allerede luret under overfladen, og det er måske allerede lagt på bordet, at dette jo er en hetz mod den danske fagbevægelse.

Spar os for det! Spar os for det igen! Det er ingen hetz. Jeg har sagt ved flere lejligheder, at der er adskillige af os, der er ude i dette ærinde i denne sag, der selv er medlemmer af fagforeninger, der selv har meldt os ind uden nogen form for ubehageligt pres. Vi gør det ud fra en forståelse, en definition af vores egne interesser, og sådan tror jeg masser af mennesker gør det.

Men der skal også være plads i vort samfund til, at der er nogle mennesker, der kan sige: nej, vi vil ikke. Og disse mennesker skal ikke udsættes for mobning eller afpresning, en gang imellem med midler, som ikke bare er på kanten af det lovlige, men som går ud over det lovlige, hvor der er tale om ulovlig tvang, hvor der er tale om voldelige midler.

Så lad os nu undgå denne anklage om, at vi er ude på at hetze mod den danske fagbevægelse. Vi mener også i mit parti, at den danske fagbevægelse har bidraget positivt, konstruktivt til samfundsudviklingen i Danmark.

(Kort bemærkning).